Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36559
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

re. & me dereliquit sup ripam fluminis. & cū reuerte
rer ut me acciperet. lupus uenens rapuit illū minorē
infantē. & ante quā ad me appinquaret. subito de
silua exiens leo rapuit me. & eduxit me in silua. Pas
tores ꝓ eruerunt me de ore leonis. & nutriuit in pos
sessione in qua & ipse seis. non potui scire de patre
meo quid sit ei actū. neq; de infante. Hec audiens iu
nior maiore fratre dicente. exiliens cepit flere & di
cere. P dm xpianorū ut audio frat tuus ego sum.
quō & q̄ me educauerunt. hoc dicebant quō de lupo
te eruum. Et amplexi osculabant se inuicem. Hec audi
ens mater eorū & considerans que exposuerunt usq;
ad naufragiū. ꝑturbat in uisceribus suis. Ampli & iam
uidens amplectentes se inuicem. & osculantes & flen
tes. & considerans si forte ipsi essent filii sui. ꝑpterea qd
de patre dixerint quia magister militū fuerat. & quia
in mari mater relicta e. altera die interpellauit ma
gistrū militū dicens. Deprecor te dne. ego de terra roma
norū sum. & captiua ducta sum huc. ꝑduc me ad pa
triā meā. Et hec dicens. uidit signū quod erat in ma
rito suo. & cognoscens. formidabat ei dicere. Cum ꝓ
diu se continere non posset. ꝑcidens ante eū dicebat.
Precor te dne ne indigneris contra ancillā tuā. s;
potius audi me. Exponem porem uitam tuā. ego
enī puto te esse magistrū militū placidam qui cog
nominatus e eustasius. que & ia dignatus est ipse
saluator ꝑceruū ad se uocare ut crederet in eū.
& incidens intemptationē. accipiens uxorē suā que
sum ego. & duos filios agapitū & theophistū. ꝑtrait